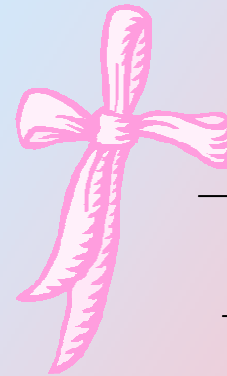

TOP 10

TOP 10

Zece sugestii pentru o viata plina de insemnatate

1. Dă mai multă importanță oamenilor decât lucrurilor.
2. Încearcă mai degrabă să servești pe alții decât să fi servit.
3. PETRECE MAI MULT TIMP ÎN CITIREA CUVÂNTULUI LUI DUMNEZEU DECAT ÎN FAȚA TELEVIZORULUI.
4. ÎNCREDE-TE ÎN DOMNUL ȘI NU ÎN PUTERILE TALE.
5. Petrece cât mai mult timp posibil cu familia ta.
6. Adună-ți o comoară în ceruri nu pe pământ.
7. FII MULȚUMITOARE CU CEEA CE AI.
8. Încearcă să faci o faptă bună în fiecare zi.
9. *Nu te supăra din pricina lucrurilor mărunte.*
10. Fii într-o permanentă stare de rugăciune .

FECIOARELE ÎNȚELEPTE

Revista Surorilor din Asociația
Baptistă Română din SUA și Canada

N r.2/Iunie 2008

Un Buchet Pentru Tine

**Materiale
pentru
publicare**

Vă rugăm să le trimiteți pe adresa:
Mihaela Stir
3938 Forest Bluff Dr.
Kingwood, TX 77339

Phone & Fax :
281-358-2085
Mihaela.Stir@lonestar.edu

Prețul revistei

este de **\$1** (plus banii pentru poștă). Vă rugăm să scrieți cecurile pentru **First Romanian Baptist Church** cu mențiunea (Memo) **”Fecioarele Înțelepte”** și să le trimiteți pe adresa:

Elena Măduța
4511 Bridgestone Cliff Ct.
Spring, TX 77388
832-403-7923
ecelestine7@yahoo.com

Notă:

Pe cecurile personale va rugăm să menționați și numele bisericii Dvs.

Din Sumarul Acestui Număr:

Diaconița Firi
— Mihaela Știr.....3
Curăția Minții noastre
— Elisabeta Țon.....4
În căutarea Adevărului
— Anca Cotrău &
Jeni Filip.....7
Buchetul de lalele
— Mariana Percy.....11
”Dacă nu, și mai sus..”
— Aurelia Gabor.....13
”Te iubesc, mamă!”
— Gabriela Codrea.....15
A trăi cu adevărat
— Letiția Necula.....18
”Am făcut-o fiindcă te iubesc!”
— Dora Ghitea.....21
Cugetare
— Ramona Măduța.....23
Ligia Miclea
— Rubrica Sănătății.....26
Daniela Popa
— Binecuvântarea lui
Dumnezeu 29

**Bordul editorial al Revistei
Fecioarele Înțelepte:**

Mihaela Știr—Redactor
Sergiu Burcă—Tehnoredactor
Ioan Știr—Consultant Editorial
George Nădăban—Corectare
Elena Măduța—Marketing
Dorica Scobercea—Cenzor
Aurelia Gabor—Correspondent
Mimi Burciu—Correspondent
Ligia Miclea—Correspondent
Dora Ghitea— Consilier

C U V Î N T E Î N T E L E P T E

Isus a zis: ”Eu sunt adevărata viță și Tatăl Meu este vierul. Pe orice mlădiță, care este în Mine și n-duce roadă, El o taie; și pe orice mlădiță care aduce roadă, o curățește, ca să aducă și mai multă roadă. Acum voi sunteți curați din pricina cuvântului pe care vi l-am spus. Rămâneți în Mine și Eu voi rămânea în voi. După cum mlădița nu poate aduce roadă de la sine, dacă nu rămâne în viță, tot așa nici voi nu puteți aduce roadă, dacă nu rămâneți în Mine.

Eu sunt vița, voi sunteți mlădițele. Cine rămâne în Mine și în cine rămân Eu, aduce multă roadă; căci despărțiți de Mine nu puteți face nimic. Dacă nu rămâne cineva în Mine, este aruncat afară, ca mlădiță neroditoare și se usucă; apoi mlădițele uscate sunt strânse, aruncate în foc și ard. Dacă rămâneți în Mine și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea și vi se va da. Dacă aduceți multă roadă, prin aceasta Tatăl Meu va fi proslăvit; și voi veți fi astfel ucenicii Mei. Cum M-a iubit pe Mine Tatăl, așa v-am iubit și Eu pe voi. Rămâneți în dragostea Mea.”

(Evanghelia după Ioan cap. 15: 1-9)

Emilia au fost puși de Domnul în lucrare, aproape doi ani de zile în timpul construcției bisericii, și au dus cu cinste slujba până la capăt, am văzut în aceea seară reacția și răspunsul bisericii la invitația lor, de-a fi împreună cu ei. Bucuria și recunoștința fraților, părtașia și zâmbetele celor prezenți, și-au dat simțământul unei lucrări împlinite cu credincioșie, ca rezultat al binecuvântărilor pe care Domnul le-a avut peste această familie. Societatea surorilor a făcut un cadou simbolic fam. Meglei, printr-un frumos aranjament floral și un tablou în care se cere îngenunchere în fața lui Dumnezeu.

Fratele pastor Valentin Popovici, a apreciat implicarea acestei familii în lucrările de construcție ale sanctuarului și l-a comparat pe fr. Mihai Meglei cu Betaleel din textul menționat din Exod, care avea daruri diferite din partea lui Dumnezeu, înzestrat cu înțelepciune pentru diferite proiecte, la construcția Cortului Întâlnirii.

În aceeași seară l-am sărbătorit și pe fratele pastor Petre Ordeanu, care a avut ziua de naștere chiar în aceeași zi.

În biserica noastră au fost mulți care au lucrat și s-au dedicat ca această construcție să fie terminată și la acest capitol au adus o imensă contribuție și surorile.

Am ajuns să ne bucurăm de alese binecuvântări din partea Domnului, de familii care-și căsătoresc copii, de cei care își aduc copii la binecuvântare și de cei care îl primesc pe Domnul în viața lor.

În această perioadă, Biserica noastră se pregătește să găzduiască Congresul Asociației Baptiste Române din SUA și Canada și ne face mare plăcere, ca pe această cale, să vă invităm să fiți parte cu noi la lucrările Asociației noastre.

Vă așteptăm la Chicago!

Dacă ar fi să faceți o listă cu persoanele care v-au ajutat în viață, pe care dintre ele ați pune-o în capul listei, arătându-i mulțumire sau stima? Pavel are lista lui către biserica din Roma (Romani 16) în care include persoanele cărora le datorează stimă și prima pe listă este o sora în Domnul, care era o femeie cu vază în Chencrea (o suburbie a orasului Corint) și după unii istorici creștini, foarte bogată. Aceasta era diaconița Fivi, numele ei însemnând “pur” sau “strălucirea lunii.”

Pavel lasă să se înțeleagă că avea o deosebită stimă pentru diaconița Fivi. Termenul *Diacon* în limba greacă înseamnă “cel carea ajută și servește pe alții [frați]”. Pavel o recomandă pe Fivi bisericii din Roma ca pe o aleasă soră în Domnul, care ajută și servea pe mulți și care trebuia primită “într-un chip vrednic de sfinți.” Ea călătorea mult și se presupune că în unele ocazii ar fi expediat scrisorile lui Pavel către anumite biserici. De asemenea, se pare că ea ar fi fost cea care a dus scrisoarea destinată

Diaconița Fivi- Model de slujire în Biserică

Mihaela Știr (Houston, TX)

(Poză: Mihaela împreună cu mama ei
Maria Tudor)

bisericii din Roma – în urma vizitei făcute lui Pavel la Corint.

Alături de Fivi, au mai fost și alte femei în biserica primară care au purtat numele de diaconițe sau care ar fi fost vrednice să fie numite așa. Chiar și în zilele noastre sunt femei care dau totul pentru lucrarea Împărăției lui Dumnezeu, slujind și servind pe alții în bisericile lor.

Prin intermediul revistei, am ocazia să descopăr surori minunate care lucrează pentru Domnul. Îl laud pe El pentru fiecare dintre ele. De asemenea, apreciez surorile din biserica din Houston unde sunt membră și în special mulțumesc Domnului pentru mama mea. Nu pot să trec cu vederea dorința ei fierbinte și a celorlalte surori de a ajuta la înaintarea credinței fraților și surorilor din biserică. Fivi este un model pentru toate femeile credincioase. Trebuie să ne străduim să fim ca prima diaconiță, slujind pe alții, strălucind în nopți precum stelele, și trăind o viață curată ca răspuns la jertfa prețioasă a Domnului Isus. ♥

Curăția minții noastre

Elisabeta Țon (Portland, Oregon)

„Încolo, frații mei (surorile mele), tot ce este adevărat, tot ce este vrednic de cinste, tot ce este drept, tot ce este curat, tot ce este vrednic de iubit, tot ce este vrednic de primit, orice faptă bună și orice laudă, aceea să vă însuflețească.” (Filipeni 4:8)

Cuvântul lui Dumnezeu ne dă instrucțiuni cum să fim curății în gândirea noastră, în motivațiile noastre și în acțiunile noastre. Puritatea minții și a inimii rezultă când urmăm „... tot ce este adevărat, tot ce este vrednic de cinste, tot ce este drept, tot ce este curat, tot ce este vrednic de iubit, tot ce este vrednic de primit, orice faptă bună, și orice laudă, la acestea să vă gândiți” (ultimele patru cuvinte sunt cheia; sunt traduse exact după originalul grecesc) (Filipeni 4:8).

“Tot ce este adevărat.”

Adevărul este Domnul Isus. El este și Calea. Învățăturile Domnului Isus sunt călăuză pentru noi. La urechea noastră sosesc tot felul de mesaje pe care mintea le preia și ne gândim la ele. Avem nevoie de înțelepciune să le discernem. Sunt ele adevărate sau nu!? Nu știm. Nu ne grăbim să credem repede orice, pentru ca ele pot fi transmise, de la om la om și când ajung la noi, ele pot fi mult modificate față de adevăr. Cuvântul lui Dumnezeu ne

spune “cercetați toate lucrurile...” Punem toate lucrurile sub reflectorul Duhului Sfânt și al Cuvântului lui Dumnezeu, și atunci ne punem la adăpost și mintea și inima noastră, pentru că Ele au puterea să ne deslușească sursa lor, din ce izvor pornesc acele vești. O armă puternică și sănătoasă este rugăciunea prin care putem cere ajutorul lui Dumnezeu ca să ne lumineze mintea. Duhul Adevărului ne va călăuzi în tot adevărul!

“Tot ce este vrednic de cinste.”

Îmi face mie cinste ceea ce fac, ce spun, sau atitudinea mea față de semenii mei? Este un lucru mare ca faptele mele să-mi facă cinste. Ele îmi fac cinste, mie, dar mai întâi, faptele mele fac cinste Celui Ce-i aparțin. Pentru că eu sunt copila lui Dumnezeu, tot ce fac eu trebuie să-i placă lui Dumnezeu, să-I facă cinste Lui, adică, Dumnezeu să fie laudat pentru faptele mele. Datoria mea este să-mi judec propria mea atitudine, vorbele și faptele, dacă prin ele Îl onorez pe Dumnezeu sau

Binecuvântarea lui Dumnezeu în urma credincioșiei omului

Daniela R. Popa (Chicago, IL)

În cartea Exodul 35: 30-35 Moise a zis copiilor lui Israel: “ Să știți că Domnul a ales pe Betaleel, fiul lui Uri, fiul lui Hur, din seminția lui Iuda. L-a umplut cu Duhul lui Dumnezeu, duh de înțelepciune, pricepere și știința pentru tot felul de lucrări.”

Printre activitățile și programele aglomerate ale bisericii noastre am avut ocazia să ne bucurăm la o nuntă neobișnuită, neanunțată și pentru care nu ne-am pregătit ca și pentru orice altă nuntă. Prima surpriză a fost că nimeni nu a știut că va fi o nuntă, a doua-că invitația s-a făcut verbal pentru toată biserica și a fost anunțată de la amvon; a treia-că nu s-a vorbit de cadouri, a patra-că a fost angajat un bucătar șef ajutat de surorile din biserică.

În data de 10 Mai 2008, ne-am adunat la biserică în sala de mese peste 250 de musafiri și după rugăciune și introducere, fratele Mihai Meglei ne-a destăinuit surpriza serii; am fost invitați la o masă în care familia lor dorea să aducă mulțumiri Tatălui ceresc pentru purtarea de grijă și binecuvântarea revărsată asupra lor de-a lungul celor 25 de ani de căsătorie. Aici am aflat că suntem invitați la o nuntă de argint și de acum au urmat cântări, urări și veselie multă la o masă bogată cu mâncăruri alese și prăjituri gustoase făcute de surorile din biserică.

Societatea surorilor este cea mai activă componentă a bisericii noastre, gata oricând de jertfă, de lucrare și de dăruire.

Pentru că familia Meglei Mihai și

Pastorul V. Popovici împreună cu fam. Meglei.

alarmantă?

*Să ne încredințăm în mâna Creatorului, care a promis că se va îngriji de noi.

*Să adoptăm un regim de viață ordonat, cu odihnă suficientă, cu mișcare, mers pe jos cel puțin 30 de minute pe zi.

*Să ne hrănim sănătos, cu alimente care să ofere creierului energia necesară ca să funcționeze normal și să îmbunătățească memoria. Vom folosi legume, zarzavaturi, fructe organice proaspete, în stare naturală pe cât posibil, neprelucrate prin fierbere, coacere, prăjire. Dintre acestea amintim: ceapa, varza, morcovii, chimbirul (gingeronul), cimbrul (timenul), soia, ardeii roșii, nucile, alunele, migdalele, lămâia, bananele, afinele, căpșunile și pepenele roșu. Menționăm că pentru îndulcire vom folosi numai zahărul natural, îndulcitorii naturali și mierea.

*Să solicităm ajutorul calificat, profesional al medicului, care ne va indica după caz, investigațiile

necesare stabilirii cauzei care a provocat pierderea memoriei.

Fiecare din noi ne confruntăm, mai mult sau mai puțin, cu uitarea, care este un proces, scris atât în legile omenesci cât și în legile cerești. Ea poate fi un simptom al unei boli, care nu trebuie trecut cu vederea când depășește anumite limite sau, poate fi o binecuvântare atunci când trebuie să scoatem afară lucrurile și situațiile care ne răpesc liniștea și pacea lăuntrică. Să uităm vorbele răutăcioase, jignitoare, ucigătoare, atitudini care ne-au rănit, priviri dușmănoase, invidioase și vom observa că această uitare este un factor pozitiv, care ne face bine și ne aduce vindecare spirituală și fizică. Să ne amintim mereu că atunci când Domnul Isus ne-a împăcat cu Tatăl ceresc, a aruncat în „marea uitării” toate păcatele noastre și nu-și mai amintește de ele. Astfel să procedăm și noi cu cei ce ne greșesc și vom avea în uitare un aliat de nădejde pentru sănătatea noastră. ♥

nu. Mă pot opri la timp, înainte de a greși, și atunci mă scutesc de o mulțime de consecințe care mi-ar putea dăuna mie și ar face multă pagubă lucrării lui Dumnezeu.

“Tot ce este drept.”

Adică cinstit, curat, lucru în care nu este strâmbătate, urmărind o cauză nobilă, curată, dreaptă. Există transparență în tot ce fac. Când scopul meu în tot ce fac este ca să contribui la propagarea bunății și a dreptății lui Dumnezeu, cei ce vor vedea faptele mele făcute în dreptate și în lumină, Îl vor recunoaște pe Dumnezeu în ele.

“Tot ce este curat.”

Sunt gândurile mele spălate în sângele Domnului Isus? Dacă cineva ar putea să-mi citească gândurile, mi-ar face ele cinste sau mi-ar fi rușine de ele? Dacă le împărtășesc cu cineva, zidesc acea persoană sau o împovărez și astfel înmulțesc răul din inima mea și în inima celei care mă ascultă. Felul de gânduri pe care le las să îmi stăpânească gândirea, îmi vor determina modul de viață, atitudinea mea între oameni. Am eu o gândire pozitivă, curată, frumoasă, sănătoasă față de semenii mei? Doamne, dă-mi gânduri curate ca să am o inimă curată, pentru că numai dacă am o inimă curată Te pot vedea pe Tine!

“Tot ce este vrednic de iubit.”

Iubesc eu bunătatea, facerea de bine, curăția, sfințenia, credincioșia,

am eu puterea stăpânirii de sine? Urmăresc eu să împlinesc poruncile lui Dumnezeu în tot ce fac? Iubesc eu pe Domnul Isus mai mult decât orice altceva în lume? Dacă-L iubesc pe Domnul Isus așa, atunci pot fi sigură că prin această dragoste a Lui, care este de fapt Dumnezeu Însuși în ființa mea, eu sunt la adăpostul cel mai bun și sunt păzită de El pentru că Cel ce este în mine este mai tare decât cel ce este în lume.

“Tot ce este vrednic de primit.”

Vrednicia este măsurată la standardele lui Dumnezeu. Dacă lucrurile sunt vrednice de mine ca și copil al lui Dumnezeu, atunci ele mă vor îmbogați. Dacă nu sunt vrednice de Dumnezeu, le refuz categoric pentru că sursa lor nu este din Dumnezeu și ele îmi pot aduce judecata lui Dumnezeu.

“Orice fapta bună și orice laudă”, acestea să vă preocupe.

Aș vrea să închei cu cuvintele inspirate din Înțelepciunea lui Dumnezeu:

“Ea este îmbrăcată cu tărie și slavă, ea deschide gura cu înțelepciune, și

învățătură plăcută îi sunt pe limbă.
Ea veghează asupra celor ce se
petrec în casa ei, fiii ei se scoală și o
numesc fericită: iar bărbatul ei se
scoală și-i aduce laude zicând:
'Multe fete au o purtare cinstită, dar
tu le întreci pe toate'."

Toate acestea le dobândesc când
veghez să împlinesc învățătura

descrișă în versetul din Filipeni 4:8.
Cheia este în cuvintele "la acestea să
vă gândiți". Păstrează-ți mintea
curată. Uplete-ți mintea de
Cuvântul lui Dumnezeu și de
Domnul Isus. Ceea ce gândești,
aceea devine realitate în caracterul
tău și în comportamentul tău. ♥

Dragi surori,

După cum majoritatea știți, în acest an **Convenția
Asociației Baptiste din America și Canada va fi găzduită
de Romanian Baptist Church of Chicago în perioada 29-
31 August 2008.** Întâlnirea de lucru a surorilor va avea loc
sâmbătă 30 August 2008 la Romanian Baptist Church of
Chicago.

Cu aceasta ocazie ne vom ruga și bucura împreună (vă
rugăm să pregătiți cântări, poezii, mărturii), vom discuta
despre activitățile surorilor din diferite biserici (vă îndemn
să aduceți poze și materiale despre activitățile în care sunteți
implicate la nivel local) și despre activitățile Societății
surorilor și stadiul proiectelor aprobate pentru acest an.
Pentru întrebări și informații suplimentare despre întâlnirea
surorilor o puteți contacta pe sora

Magda Capota e-mail: maggiicapota@aol.com

Vă îndemnăm să vă rugați pentru această întâlnire și vă
așteptăm cu toată dragostea să participați în număr cât mai
mare la acest eveniment.

*Geanina Marița
Președinta Societății Surorilor*

eram familiarizați, ca de exemplu:
să ne punem ciorapii sau să găsim
ochelarii care, de fapt, sunt pe
nasul nostru.

-Când avem dificultăți să găsim
cuvântul potrivit pentru a exprima
ceea ce gândim, sau întrebunțăm
cuvinte cu sens neadecvat.

Dintre cauzele posibile care pot
provoca pierderea memoriei,
enumerăm următoarele:

-Deshidratarea – care poate
produce confuzie mentală prin ea
însăși, datorită aportului insuficient
de lichide. Ea e prezentă mai ales
la persoanele vârstnice care pierd
senzația de sete și consumă o
cantitate mică de lichide, fapt ce
cauzează creșterea concentrației
medicamentelor în sânge, afectând
funcționarea creierului.

-Depresia – care la cei în vârstă
poate fi suspectată ca boala
Alzheimer și necesită pentru
precizare o evaluare psihologică și
un examen neuropsihiatric.

-Contuzia cerebrală (lovitura la
cap) – produsă în urma unei
căzături sau prin lovire cu un corp

dur, provoacă o pierdere
temporară a stării de conștiență
(leșin), de care nu ne amintim, sau
tulburări de vedere, amețeli, dureri
de cap, care necesită un consult
medical imediat.

-Creșterea sau scăderea în greutate
– cu mai mult de 4-5 kg, poate să
supra sau subdozeze
medicamentele ce le luăm, dând
simptome asemănătoare cu ale
Alzheimer-ului.

-Insuficiența sau absența
vitaminelor: B12, complexul B
(B1, B2, B5, B6, B8), acidul
Alfalipoic (ALA) și a vitaminei E
(d-alfatocoferol).

-Alcoolul – produce în mod sigur
pierderea memoriei prin
toxicitatea lui și prin interacțiunea
cu medicamentele ce le folosim
zilnic.

-Medicamentele luate în număr
mare în cursul zilei – pot crea
reacții între ele sau cu organismul
nostru, producând tulburări de
memorie și amețeli.

Ce e de făcut când pierderea
memoriei devine o problemă

Ligia Miclea (Portland, OR)

Rubrica Sănătății

Știați că...

Pierderea memoriei este un proces natural, care evoluează în timp și, în mod normal, prin ea însăși nu reprezintă un simptom de boală?

Pierderea parțială a memoriei, cunoscută în limbajul uzual sub denumirea de „uitare,” e prezentă tot mai frecvent în viața noastră, pe măsură ce înaintăm în vârstă. Apariția ei, mai devreme sau mai târziu, este variabilă de la o persoană la alta, fără a fi considerată o manifestare patologică.

Există diferite grade de pierdere a memoriei, de la episoade zilnice obișnuite, reversibile, până la cea ireversibilă din boala Alzheimer. Este considerat în limita normalului faptul că adesea uităm cheile în mașină sau în casă, că nu ne mai amintim numele unei

persoane pe care am cunoscut-o recent, că am uitat unde am pus un lucru, sau că nu mai știm motivul pentru care ne-am deplasat într-un anumit loc. Când însă realizăm că pierderea memoriei nu poate fi motivată de vârsta înaintată, de boala Alzheimer și că ceva nu este în regulă, ea poate fi rezultatul unei lipse de concentrare sau de atenție.

Pierderea memoriei poate fi considerată ca anormală, patologică, în următoarele situații care pot constitui un semnal de alarmă pe care nu trebuie să-l ignorăm:

- Modificarea comportamentului și a relațiilor fără un motiv aparent.
- Punerea lucrurilor pe care le folosim în mod curent în locuri total nepotrivite, ca de exemplu: ochelarii sau cheile în frigider.
- Repetarea, fără să ne dăm seama, a aceleiași întrebări.
- Atunci când ne pierdem de persoanele care ne însoțesc sau de alți membri ai familiei, în locuri publice, foarte bine cunoscute de noi.
- Când ne este greu să facem anumite lucruri obișnuite, cu care

În căutarea Adevărului

Ana Racolța împreună cu doi dintre cei 7 strănepoți (Joshua și Hannah Cotrău) la Almaș.

„Când m-am întors eu la Dumnezeu, la noi în sat în Almaș erau doar 8 pocăiți care se întâlneau într-o casă de la capătul satului. Dumnezeu mi-a dat harul pocăinței prin citirea Bibliei, fără să aud nici o predică. Am primit o Biblie de la preotul ortodox din sat și citind din această Biblie, am fost cercetată de Duhul Sfânt. M-am pocăit citind Biblia ortodoxă”, zice ea izbucnind într-un râs contagios.

Ana lui Mitică Racolța, soție de șofer, mamă a doi tineri, și o bună ortodoxă, locuia în Almaș, jud Cluj. Era nelipsită de la biserică și întotdeauna stătea pe prima bancă.

”Era în anul 1969. Preotul din sat a adus Biblii din-alea mari cu

cruce pe ele,” ne povesteste sora Ana. ”Probabil bine intenționat, cu scopul de a răspândi Cuvântul lui Dumnezeu și pentru a atrage oamenii înspre biserică, preotul a scris pe Biblii dedicația următoare:

”Cine se va îndeletnici cu această carte, să-i fie spre mântuirea sufletului.”

„Așa a scris Preotul și eu am înțeles că Biblia are secretul mântuirii. Chiar dacă până atunci n-am citit niciodată din Biblie, îmi era tare dragă Evanghelia. Aveam dorința să ascult Cuvântul lui Dumnezeu, dar nu știam de pocăință. Și când am primit Biblia, m-am decis să o citesc, că altfel nu mi-ar fi fost de

nici un folos să o am în casă.”

Era pe la jumătatea lunii Iulie 1969 când Ana a primit Biblia. Și pentru că nu se prea putea duce la lucrul câmpului din cauza căldurilor foarte mari, Ana stătea în bucătăria de vară, cu geamurile deschise și citea Biblia, cu pasiune și sete pentru Cuvânt.

„Și din Iulie până în 15 August 1969, am citit cele 4 evanghelii și alte texte din Biblie. Când am ajuns la Evanghelia după Ioan, la cap 4, am fost gata,” ne mărturiseste ea. Și printre lacrimi ia Biblia și ne citește cum Isus i-a zis femeii din Samaria că

„vine ceasul când nici pe muntele acesta, nici în Ierusalim nu vă veți închina Tatălui” ... și femeia i-a zis: „știm că va veni Mesia care se cheamă Hristos. Când va veni, Acela ne va vesti nouă toate.” Isus i-a zis: „Eu sunt, Cel ce vorbesc cu tine.”

„Și atunci am simțit ca un curent din cap până în tălpile picioarelor, ca un fulger. Așa mi-am predat viața lui Dumnezeu.

Am zis: *Doamne, eu mă pocăiesc.* Dar nu i-am putut spune soțului meu, lui Mítica, că m-ar fi omorât. Și m-am pus pe post și rugăciune: două zile mancam și una posteam fără să mânânc nimic de seara până-n cealaltă zi seara. În plus, în fiecare seară citeam Biblia și mă rugam cu copiii.” Pocăința soțului ei devenise prioritate pentru Ana.

”Când am primit Biblia, m-am decis să o citesc, că altfel nu mi-ar fi fost de nici un folos să o am în casă.”

”Pocăiții nu aveau biserică, dar se adunau la celălalt capăt de sat,” continuă să ne povestească Ana. „Când soțul era dus la lucru, mergeam fără griji la adunarea pocăiților, dar când era acasă întotdeauna

îmi ceream voie. Câteodată nu mă lăsa să mă duc; și când mă lăsa îmi puneia condiția să nu mă pocăiesc. Dar eu deja începusem să vestesc Evanghelia tuturor acelora cu care mă întâlneam.”

Era înainte de Crăciun când preotul a chemat-o să vorbească cu ea. Motivul era că oamenii care intrau în vorba cu Ana, nu mai mergeau la Biserica ortodoxă, ci începeau să meargă la adunarea pocăiților. Ana își

18).

La fel și cei doi ucenici în drum spre Emaus erau atât de descurajați, încât în graba lor nici nu-și dau seama că Mântuitorul este cel care îi însoțește. Ei pleacă din Ierusalim și se grăbesc spre Emaus să-și plângă descurajarea pentru că Cel în care și-au pus nădejdea este mort. Ucenicii care probabil au trăit în proximitatea Mântuitorului, cei care poate l-au văzut săvârșind minunile, cei care l-au văzut ridicându-se deasupra lumii, a lutului, cu demnitatea Lui, cu moralitatea Lui ireproșabilă, sunt descurajați și nu-l recunosc atunci când le vorbește din Scripturi, dar li se deschid ochii la frângerea pâinii și din nou, observăm această explozie de entuziasm: ”s-au sculat chiar în ceasul acela, s-au întors la

Ierusalim...” (Luca 24:33).

Atunci când ne întâlnim în mod personal cu Mântuitorul, viața noastră niciodată nu va mai fi la fel. Viața Mariei și a celor doi ucenici se schimbă radical în momentul acela, ies din starea în care erau și prind viață, sunt înviorată, și merg și spun și celorlalți ucenicilor despre El.

Într-o zi vom participa cu toții la acest curs, când Marele Dascăl ne va tâlcui Scripturile, dar până atunci să nu uiți, să nu uit, că avem un Dumnezeu al prezentului, un Dumnezeu al zilei de astăzi care poate scutura plumbul din aripile noastre atunci când vrem să zburăm și care ne poate îndrepta privirile și spre alte vremuri.

Să-L onorăm pe Isus. ♥

*Aruncă-ți sarcina asupra Domnului
și El te va sprijini!
El nu va lăsa niciodată
să se clatine cel drept.*

Psalmul 55:22

viața Domnului Isus când puțini au fost lângă El, dar ea a fost acolo, ea a stat lângă cruce. Însa dincolo de dedicarea ei, de consecvența ei în dragostea față de Mântuitorul, ea este îngrijorată, ea are zbaterele și temerile ei. În Matei 28 versetele 5 și respectiv 10, citim cum îngerii și apoi Mântuitorul îi spun Mariei: „nu te teme...nu vă temeți...”, ceea ce înseamnă că îngrijorarea ei era generată de teamă de tot ceea ce însemna ziua de mâine probabil. Îngrijorarea este cea care de fapt distorsionează și realitatea. Maria stă de vorbă cu Mântuitorul și nu-și dă seama că este El, ci crede că este grădinarul.

Cineva spunea că îngrijorarea nu rezolvă problemele din ziua de mâine, ci golește ziua de astăzi de putere. Mântuitorul se arată Mariei întâi de toate pentru a spulbera îngrijorarea din inima ei. Câți dintre noi nu suntem îngrijorați? Câți dintre noi nu ne gândim la probleme de mâine, de poimâine, pe care oricum nu le putem rezolva, și care ne secătuesc de putere în ziua de astăzi? Câți dintre noi nu ne-am pierdut pacea, liniștea, uneori sănătatea, îngrijorându-ne?

Cum rezolvă Domnul Isus o inimă îngrijorată?

Personal cred în ceea ce se

numește inspirația verbală, cuvânt cu cuvânt al Sfintei Scripturi și faptul că Dumnezeu nu-și irosește cuvintele. În versetul 15 din Ioan 20, Maria plânge. Când plânsul, îngrijorarea devin un mod de viață, Domnul se arată Mariei pentru a o scoate din starea în care era și o asigură de prezența Lui acolo. Evanghelistul Ioan prinde foarte bine acest detaliu. Domnul se adresează Mariei spunându-i: „Femeie...”, dar atunci când Mântuitorul vede îngrijorarea,

Îngrijorarea nu rezolvă problemele din ziua de mâine, ci golește ziua de astăzi de putere.

apăsarea din inima ei, în continuare în versetul 16, vă rog să remarcați, Isus i-a zis: „Marie!” Ea s-a întors și I-a zis în evreiește: „Rabuni!” adică:

„Învățătorule!” Prin faptul că îi rostește numele (în evreiește „Miriam”), o asigură că nu a uitat-o, că El este acolo, că i-a auzit plânsul. Ce Mântuitor atent, care imediat după Înviere, nu numai că rezolvă problema păcatelor noastre, dar rezolvă și problemele cu care ne confruntăm în fiecare zi, iar una dintre ele este îngrijorarea. Și un ultim aspect, după ce îi spune Mariei să iasă din starea în care este, o redirecționează spunându-i: „Nu mă ținea” i-a zis Isus, „...Ci du-te la frații Mei, și spune-le...”; „Maria Magdalena s-a dus...” (versetele 17-

amintește „că propovăduia Evanghelia în gura mare.” Înainte de a merge la preot, ea îi spune sotului: „Ia uite, m-a chemat Preotul să mă duc la el.” „Da, zice Mitică, că așa mă faci tu pe mine de minune, cu pocăiții tăi.”

„Ajung la preot cu fata mea și mă uit să văd dacă nu este o Biblie pe undeva, căci eu nu îmi luasem Biblia cu mine. Când am plecat de acasă m-am rugat și am zis: „Doamne, nu știu ce mă v-a întreba preotul, dar pune-mi Tu cuvinte pe limbă.” Și uitându-mă împrejur, văd o Biblie pe bufet în camera în care eram cu preotul. Și îmi zic în sine: „Taci, că-i bine! Dacă-i nevoie de Biblie... e aici.” Preotul ne invită să ne așezăm și el se așează în partea stângă, iar fata mea Jeni în partea dreaptă și îmi zice:

„Auzi, draga mea, am auzit că mergi la pocăiți.”

„Da,” am răspuns.

„Nu-i bai, zice el, că mergi; dar ai grija să nu te tragă după ei.”

Uitându-mă la el, nu i-am zis nici popă nici preot, ci i-am răspuns: „Auzi dumneata, ei nu mă pot

trage, că Domnul Isus zice așa: „Nimeni nu vine la Mine, dacă nu-i atras de Tatăl Meu.”

Preotul suflă adânc și zice: „Dar tu vezi că pocăiții sunt puțini. Câți sunt în satul ăsta așa de mare? Câți sunt?”

„Într-adevăr aici nu sunt mulți, dar în București sunt vreo 5 biserici; apoi în Banat și în alte părți sunt multe alte biserici.” Și în continuare, folosind exemplul

Aveam dorința să ascult Cuvântul lui Dumnezeu, dar nu știam de pocăință.

lui Teuda din Faptele Apostolilor capitolul 5, Ana a replicat: „Ferițivă de oamenii aceștia și lăsați-i, căci dacă această hotărâre sau lucrul acesta este de la oameni, se va

nimici. Iar dacă este de la Dumnezeu, nu veți putea să-i nimiciți, ca nu cumva să vă aflați și luptători împotriva lui Dumnezeu.”

„Așa-i,” zice preotul.

„Dar vreau să vă pun și eu o întrebare,” continuă Ana, punând mâna pe Biblie, „la 1 Petru capitolul 4 spune că ”dacă am pățimit în trup am sfârșit cu păcatul. Și să nu mai alergăm la acel potop de desfrâu, la ospețe, la chefuri.”

Și preotul răspunde: „Auzi, fata mea. Tu ai crescut cu mine. Când

m-ai văzut pe mine la bal la joc?”

„Nu v-am văzut.”

„Dar la nunți?”

„Nu v-am văzut.”

„Dar la bufet?”

„Nu v-am văzut, dar vreau să vă pun o întrebare: Pe dumneavoastră nu v-am văzut, dar spuneți-mi unde este poporul peste care-l păstoriți?”

Atunci preotul s-a ridicat în picioare, i-a întins mâna, și i-a zis: „Dumnezeul cerului să te ajute să te duci până la capăt pe drumul pe care ai pornit.”

„Și așa am isprăvit cu preotul,” concluzionează Ana.

La puțin timp după aceea Ana a primit botezul împreună cu soțul ei, cu mama ei, o mătușă și un unchi și încă trei suflete din sat.

Toate acestea au fost primele ei roade. Cei doi copii i-au urmat Anei un pic mai târziu.

Acesta a fost începutul lucrării de propovăduire a Evangheliei printre sătenii din Almaș. Aproape 100 de persoane l-au cunoscut pe Domnul prin mărturia și lucrarea ei din zona Almașului, în sate ca și Almaș, Cuzăplac, Tămașa. Acestea sunt roadele cunoscute ale unei vieți dedicate lui Cristos, o viață care a înțeles pocăința adevărată.

Dar dacă o întrebi ce a făcut pentru Domnul îți v-a zice: „E un roman să le spun pe toate. Lasă-le că-s scrise în cartea vieții. Le-a scris Domnul Isus acolo pe toate.” ♥

Interviul a fost realizat de nepoatele sorei Ana—Anca Cotrău (Houston, TX) și Jeni Filîp (Vancouver, Canada).

**Tristetea se uită înapoi.
Îngrijorarea se uită de jur
împrejur.
Credința se uită în sus.**

Ramona Măduța

(Houston, TX)

Apostolul Pavel scrie îndemnuri bisericii din Filipi, întemnițat fiind la vremea respectivă, și acesta nu era deloc un mandat ușor. Adjectivul ”însuflețit” zugrăvește omul plin de viață, înviorat, dinamic, etc. Cu alte cuvinte ar trebui să fim pasionați sau mânați în tot ceea ce înseamnă adevărul, cinstea, dreptatea, curăția. Însă noi, nu de puține ori suntem posaci și ne lipsește acea sclipire în ochi de a trăi. Dar îl văd pe apostolul Pavel caracterizat de acest optimism, entuziasm dezarmant când spune: ”eu mă bucur... bucurați-vă împreună cu mine.” (capitolul 2:17, 18); ”bucurați-vă totdeauna în Domnul! Iarăși zic: bucurați-vă!” (4:4); ”nu vă îngrijorati de nimic” (4:6); ”știu să trăiesc smerit și în belșug, sătul și flămând, în belșug și în lipsă. Pot totul în Hristos care mă întărește!” (4:12,13).

Ieșim dintr-o perioadă de sărbătoare în care refrenul acestor zile a fost moartea și învierea

Mântuitorului, și am încercat să înțelegem care este relevanța Învierii Domnului Isus Hristos în cotidian, în zbaterele noastre zilnice, în tot ceea ce înseamnă viața noastră în secolul XXI. Prin Învierea Lui avem certitudinea, convingerea că problema păcatului nostru este rezolvată și că de acum ține de noi, de atitudinea noastră, de decizia noastră de a accepta ceea ce Domnul Isus a făcut prin moarte și înviere - ne-a rezolvat problema păcatului și a morții. Dar nu numai atât, ci învierea Lui are impact și asupra problemelor noastre zilnice așa cum a avut impact în viața multora. Vedem cum, prin intermediul Scripturii, El se adresează în mod personal unor oameni din vremea de atunci. Vreau doar să menționez pe Maria Magdalena și pe cei doi ucenici în drumul lor spre Emaus.

Maria Magdalena, o femeie eliberată de șapte demoni, a fost foarte dedicată Mântuitorului Hristos. Au fost momente cheie în

învățat că dacă iubești pe cineva, nu poți să stai liniștită de o parte și să te uiți la ei cum se luptă și muncesc singuri. Tu pui umărul și le faci sarcina mai ușoară întinzându-le o mână de ajutor.

O soră i-a făcut mamei mele observația că ar trebui să-mi ceară să-mi fac patul singură, ca să învăț să fiu îngrijită și bună gospodină. Mama i-a răspuns: "Sunt sigură că fiica mea va avea partea ei de făcut paturi mai târziu, când va fi la casa ei. Dar acum, eu vreau ca ea să învețe să iubească o casă frumos aranjată crescând în ea!" Și așa s-a și întâmplat, căci am văzut-o pe mama dându-mi un exemplu de curățenie și de aranjament estetic în casa noastră. Nu după mult timp, cam pe când aveam șasesprezece ani, îmi curățam eu însămi camera și-mi călcam hainele – fiindcă îmi plăcea să o fac!

Orice fac acum în propria mea casă, îi datorez mamei mele, fiindcă ea m-a învățat să-mi fac casa atât de frumoasă încât cei ce vin în ea să se simtă bineveniți în ea.

Dora cu fiica ei Olivia alături de mama ei-Elisabeta Țon.

Dar și mai important decât o îngrijire atentă a casei, mama mea m-a învățat cum să-i iubesc pe ceilalți făcându-mă utilă lor. Ea mi-a arătat că dragostea este activă, nu pasivă. Ea mi-a dat modelul unei iubiri care iese în afară ca să-l ajute pe cel iubit, uneori printr-un cuvânt de încurajare, uneori mergând pe genunchi să se roage, și uneori luându-mi grămada de haine și împăturându-le, sau spălându-mi ea vasele – care altfel ar trebui să aștepte nu știu cât până aș avea eu vreme de ele. În zilele acestea, când mama vine la noi, ea nu se așează niciodată să stea și să aștepte să-i aducă cineva o cafeluță. Ea vede imediat ce trebuie făcut și se apucă să le facă. Și după ce termină, se uită cu drag la mine și-mi spune: "Draga mea, am făcut-o fiindcă te iubesc." Eu îi văd dragostea în fiecare lucru mic sau mare pe care îl face. Fiecare act de slujire pe care îl face este de mare preț pentru mine, deoarece îmi spune simplu: "Te iubesc." ♥

Buchetul de lalele

Mariana Percy (Charlotte, NC)

Noi toți dorim să găsim apreciere de la cei din jur dar în același timp este important să știm că trebuie să și arătăm apreciere celorlalți. Cuvântul Domnului ne spune că trebuie să fim recunoscători. Domnul Isus când a vindecat pe cei 10 leproși S-a așteptat ca toți să fie recunoscători. El S-a atins de ei și I-a vindecat, dar numai unul s-a întors și a spus "mulțumesc". Apostolul Pavel ne spune că trebuie să îi prețuim mult pe cei se ostenească în lucrare pentru Evanghelie.

Cum putem arăta apreciere cuiva? O putem face printr-un gest frumos, printr-o vorbă bună, printr-o convorbire la telefon, printr-o felicitare, e-mail sau printr-o notă postală, sau printr-un buchet de

flori.

Îmi aduc aminte de momentele în care alții și-au arătat aprecierea față de mine și de surprizele frumoase pregătite de ei cu diferite ocazii. În anul 2006, în ziua de Crăciun, eram la Biserica în parcare, și a venit spre mine un baietel cu un buchet de lalele și mi-a spus: "acesta este pentru dumneavoastră; mulțumim pentru tot ce-ați făcut pentru noi". Am considerat acest buchet de lalele ca și o surpriză din partea lui Dumnezeu pentru mine în ziua aceea. În primul rând pentru că erau lalele și în al doilea rând pentru că era ziua de Crăciun. Apoi cu ocazia zilei mele de naștere, cu câțiva ani în urmă, surorile din Biserica mi-au făcut o surpriză frumoasă și am avut o părtășie minunată, și plină de flori. Altădată, fiind într-o călătorie misionară într-unul din orașele din România, la sfârșitul serviciului din Biserica, am observat o soră cu un buchet frumos de ghiocei în mână. Acel buchet era pentru mine. Am fost impresionată și am considerat acest gest ca și o surpriză de la Domnul. Am învățat să fiu recunoscătoare Tatălui Ceresc pentru surprizele pe care mi le face mereu și mereu. Adeseori acestea sunt lucruri mărunte, dar să ne facem timp să le observăm și să fim recunoscătoare.

Recunoștința mea față de Domnul este pentru că m-a binecuvântat cu o mamă scumpă, care L-a iubit așa de mult pe Domnul Isus și pe noi copiii

ei. O iubesc mult și îmi este tare dor de ea (acum este cu Domnul). Dar EL nu m-a lăsat orfană. De o vreme locuiesc cu mama celui care-mi este scump, soțul meu. O apreciez pe mama soacră pentru că este o femeie credincioasă și harnică. Prin ea Domnul m-a binecuvântat cu cel mai prețios dar pe care l-am primit de la Domnul-sotul meu.

Dragi surori, uitați-vă în jur și observați persoanele care au nevoie de aprecierea voastră sau de un gest de dragoste. ”Încolo, tot ce este drept, tot ce este sfânt, aceea să vă însuflețească.”

Dăruieți cuiva flori cât este încă în viață ca să se poată bucura de frumusețea coloritului și de mirosul lor plăcut. ♥

**Estera Svaighert (3),
(West Palm Beach, FL)**

”Am făcut-o fiindcă te iubesc”

Dora Ghitea (Portland, OR)

Dora împreună cu mama ei—Elisabeta Ton.

Tot timpul copilăriei mele, și chiar și în anii adolescenței, în fiecare dimineață după ce mă sculam din pat, mama venea în camera mea și-mi făcea patul. Înainte de a pleca din cameră, punea o periniță mică pe perna mea și pe acea periniță erau brodate aceste cuvinte: ”Am făcut-o fiindcă te iubesc”. Eu eram suficient de mare să-mi pot face patul singură. Dar mama mea își arăta cu credincioșie dragostea ei în fiecare dimineață făcând acel simplu gest de slujire și de amabilitate ca să-mi spună clar: ”Te iubesc.” Când veneam de la duș și îmi vedeam camera curată și frumos aranjată, mă inunda simțământul cald că mama are grijă de mine și că îmi spune: ”Vreau să te ajut să-ți începi ziua; vreau să-ți dau un mic ajutor, oricât ar fi el de mic.” Mă simțeam

iubită și îngrijită prin acel mic gest de amabilitate al mamei mele în fiecare dimineață.

Există, așa cum știm din experiență, o mulțime de limbaje ale iubirii. Oamenii își arată dragostea în diferite moduri. Unul dintre limbajele dragostei mamei mele este slujirea sau, cu alte cuvinte, să fie de folos unei alte persoane. Mama mea îi iubește pe alții slujindu-le, observând unde au nevoie de ajutor și făcând imediat ceva ca să le îplinească nevoia aceea. Ea m-a

Surori participante la Intrunirea de Primavara de la New York din Mai 23-25, 2008.

“Dacă nu, și mai sus...”

Aurelia Gabor (Portland, OR)

Implicarea pozitivă în nevoile altora, pe care Dumnezeu ni le scoate în cale, trebuie să devină o parte vitală a formației noastre spirituale, aceasta fiind sursa de la care se va adăpa creșterea și maturizarea noastră ca și copii ai lui Dumnezeu. A nu te implica în facerea de bine sau a renunța la această misiune importantă va atrage după sine o stagnare care, în final, va duce la distanțarea și izolarea de Dumnezeu. De creștere sau maturizare spirituală, în acest caz, nici nu mai poate fi vorba...

Felul nostru de a adresa o nevoie pe care o vedem – și care, cu siguranță a fost îngăduită de Domnul să ne apară în cale - va produce o reacție dublă pe care vom dori să o analizăm puțin în cele ce urmează. În primul rând, va produce o reacție asupra celor cărora se adresează și a celor ce văd ce se întâmplă iar, în al doilea rând, va avea un impact asupra noastră personal.

Ce se întâmplă cu cei ce ne văd ?

Vor fi șocați - Desigur că, nu toate șocurile sunt de dorit, dar cele care vor vorbi de ceva deosebit în viața noastră, sunt chiar recomandabile.

Își vor pune întrebări - Atunci când întrebările din mintea celor care ne observă vor primi răspunsuri semnificative, care vor produce o schimbare de direcție sau glorificarea Numelui lui Dumnezeu, aceste întrebări vor fi binevenite !

Ne vor urma exemplul - Ce minunat este să vezi cum, semănând o faptă bună, vei culege o recoltă bogată care va fi o bucurie pentru cer. Nu odată, prin inspirația Duhului Sfânt, în cei ce ne văd se va naște dorința

Continuare in pagina următoare

de a ne imita în faptele noastre bune.

Vor lăuda pe Dumnezeu - Dacă prin mine sau tine, ființe umile și sărace în duh, Numele lui Dumnezeu va fi glorificat de cei ce ne-au observat purtarea, nu putem decât să Îi mulțumim Lui pentru privilegiul ce ni l-a oferit de a-L prezenta celor din jurul nostru.

Dar, să vedem care este impactul unei fapte bune asupra noastră, instrumentele prin care Dumnezeu, prin Duhul Său cel Sfânt, face o lucrare ?

În primul rând ne va produce bucurie, apoi ne va aduce împlinire și mulțumire, după aceea ne crește, mai târziu va aduce vorbire de bine la adresa lui Dumnezeu și a bisericii în care slujim și în final va demonstra trăirea în faptă a ceea ce spunem.

Facă Domnul ca, prin faptele bune pe care le vom face în Numele Lui, cei din jurul nostru să spună „*Dacă aceasta este o creștină, atunci sunt interesat și eu în religia ei !*” ♥

Cecurile cu contribuția de \$240/an pentru Asociația Surorilor se vor scrie pentru Romanian Baptist Women's Association și vor fi trimise la următoarea adresă:

**Stella Cotarla
3015 W. Kilburn Road
Rochester Hills, MI 48306
☎248-373-7324
✉stelacotarla@hotmail.com**

este în regulă în viața noastră de urmași ai lui Cristos. Dacă noi nu trăim cu adevărat pentru Împăratul nostru, dacă nu suntem bolnavi de dragoste pentru El, cei din jurul nostru nu vor putea fi contaminați niciodată de această dragoste.

Tot ce este vrednic de primit-
să ne însuflețească

Ce îmbrățișăm din învățăturile ce ajung la urechile noastre prin mass-media? Credem ce se spune despre existența extraterestrilor, sau ce spun unii și alții despre adevărata închinare? Primim cu ușurință orice ne gădilă urechea în mod plăcut, ori chemăm în ajutor Duhul Sfânt să ne scoată la lumină adevărul? Uneori poate ne place ca și lui Pilat, mai bine să nu știm care este adevărul, să ne spălăm pe mâini și să trăim mai departe căldicei, mânați când de un val, când de altul?!

În Cuvântul sfânt ni se spune: ”Căci

noi suntem lucrarea Lui și am fost zidiți în Cristos Isus pentru fapte bune, pe care le-a pregătit Dumnezeu mai dinainte, ca să umblăm în ele” (Efeseni 2:10).

Trebuie să înțelegem că nu putem trăi cu adevărat pentru Domnul Isus, decât însuflețiți de dragostea Sa, de ceea ce este curat și drept înaintea Lui; însuflețiți de orice faptă bună pe care Dumnezeu s-a îngrijit să o pregătească pentru noi mai înainte de a fi noi împăcați cu Cristos.

Închei cu un îndemn pentru toate surorile și pentru toți cei ce vor citi aceste rânduri: „*Încolo, fraților, întăriți-vă în Domnul și în puterea tăriei Lui!*” (Efeseni 6:10) ♥

...Femeile în vârstă să fie în tot felul lor de a fi așa cum se cuvine femeilor sfinte,[...] să îndemne pe cele tinere să-și iubească soții și copiii, să fie cumpătate, curate, gospodine bune, supuse soților lor, ca să nu fie vorbit de rău Cuvântul lui Dumnezeu.

Tit 2: 3-5

A trăi cu adevărat

Letiția Necula (Kitchener, Canada)

Mai înainte ca apostolul Pavel sa ne spună ce să ne însuflețească în trăirea noastră ca și urmași ai lui Cristos, el era „...încredințat că Acela care a început în noi această bună lucrare, o va isprăvi până în ziua lui Isus Cristos” (Filip. 1:6)

M-am întrebat de ce Dumitru Cornilescu a folosit verbul „a însufleți” (“a face să capete viață.”) în epistola către Filipeni. Înțeleg cerința întregului verset. Dumnezeu dorește sa fim vii pentru El. Tot ce avem de făcut este sa fim împlinitori ai Cuvântului.

În vremurile noastre, când, la loc de frunte stau minciuna, necinstea și nu se mai pune preț pe ceea ce este cu adevărat curat, din ce în ce mai puțini sunt cei ce pot merge împotriva curentului, împlinind cu adevărat cuvântul lui Dumnezeu. Mulțumim Domnului pentru asigurarea pe care o avem ca si cheie a întregii noastre trăiri după

„Încolo, frații mei, tot ce este adevărat, tot ce este vrednic de cinste, tot ce este drept, tot ce este curat, tot ce este vrednic de iubit, tot ce este vrednic de primit, orice faptă bună și orice laudă, aceea să vă însuflețească.” (Filipeni 4:8)

Cuvântul Său: „Pot totul în Cristos care mă întărește”.(V.13)

M-aș opri numai la trei dintre aspectele menționate de apostolul Pavel:

Tot ce este curat-
să ne însuflețească

„Căci atunci când erați robi ai păcatului, erați slobozi față de neprihănire. Și ce roade aduceați atunci? Roade, de care acum vă este rușine...”(Rom. 6:20-21)

Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care, prin Duhul Sfânt ne poate înștiința ce anume este „curat” pentru a nu ne mai rușina de faptele noastre. Să-L rugăm pe El sa ne ajute sa deosebim duhurile.

Tot ce este vrednic de iubit-
să ne însuflețească

Oare nu tot Duhul Sfânt este Cel care ne dă de știre ce merită să fie iubit?

Dacă cei din lume nu vor observa că noi nu iubim ce iubesc ei, ceva nu

Te iubesc,
Mamă!

Așa cum foarte mulți dintre noi îi mulțumim lui Dumnezeu pentru că avem sau am avut o mamă, eu mă alătur acestor mulțumiri și pentru harul pe care îl am să mă pot bucura de mama mea încă, chiar dacă nu este fizic aproape de mine. Rugăciunile ei mă însoțesc în fiecare zi și sfaturile pe care mi le-a dat din copilărie le împărtășesc cu drag copiilor mei, iar căsnicia fericită de care mă bucur este într-o mare măsură și meritul mamei.

Mama mea este un vas ales pe care Domnul de-a lungul timpului l-a prelucrat cum a știut El mai bine și astăzi își dedică viața între familie, locul de muncă și slujirea semenilor. Mi-a insuflat tărie prin puterea ei de a merge mai departe în ciuda încercărilor, dar și mai mult de atât, m-a învățat să mă apropiu de Domnul și să rămân lângă El, să

cresc spiritual și să îl pun pe primul loc în viața mea. Lauda este a Domnului pentru mama pe care o am și pentru tot ceea ce face El prin ea pentru toți cei din jurul ei.

Te iubesc, mamă, și mulțumesc lui Dumnezeu că m-a binecuvântat atunci când a decis să vin în această lume prin tine.

Gabriela Codrea,
Fiica ta de departe

Haideți, să învățăm să-i apreciem pe cei din jur cât sunt încă printre noi.

<p>1 MÂNTUIRE</p> <p>Doamne, mă rog ca copiii mei să prim ească mântuirea care este în Isus Cristos.</p> <p>2 Timotei 2:10</p>	<p>2 HAR</p> <p>Mă rog ca copiii mei să crească în harul și cunoașterea lui Isus Cristos Domnul.</p> <p>2 Petru 3:18</p>	<p>3 DRAGOSTE</p> <p>Tată, fă ca copiii mei să învețe să iubească prin Duhul Sfânt care trăiește în ei.</p> <p>Efesenii 5:2</p>	<p>4 INTEGRITATE</p> <p>Doamne, fie ca nevinovăția și dreptatea să ocrotească copiii mei pentru că ei nădăjduiesc în Tine.</p> <p>Psalm 25:21</p>
<p>8 MILĂ</p> <p>Tată, fă ca copiii mei să fie plini de milă și compasiune față de alții.</p> <p>Iacov 5:11</p>	<p>9 RESPECT</p> <p>Doamne, ajută-i pe copiii mei să arate respect față de oricine, așa cum spune Cuvântul Tău.</p> <p>1 Petru 2:17</p>	<p>10 IMAGINE DE SINE</p> <p>Doamne, ajută-i pe copiii mei să înțeleagă că sunt creatura mâinii Tale.</p> <p>Efesenii 2:10</p>	<p>11 CREDINȚĂ</p> <p>Credincioșia să nu îi părăsească niciodată.</p> <p>Proverbe 3:3</p>
<p>15 GENEROZITATE</p> <p>Doamne, mă rog ca copiii mei să fie bogați în fapte bune, generoși și gata să împartă cu alții ceea ce au.</p> <p>1 Timotei 6:18</p>	<p>16 PACE</p> <p>Doamne Tată, ajută-i pe copiii mei să fie iubitori de pace.</p> <p>Romani 14:19</p>	<p>17 BUCURIE</p> <p>Tată din cer, fă ca copiii mei să fie plini de bucuria dată prin Duhul Sfânt.</p> <p>1 Tesaloniceni 1:6</p>	<p>18 PERSEVERENȚĂ</p> <p>Doamne, învață-i pe copiii mei să persevereze în tot ceea ce fac și în special în alergarea care le stă înainte.</p> <p>Evrei 12:1</p>
<p>22 MULȚUMIRE</p> <p>Tată, învață pe copiii mei să fie mulțumitori în orice situație prin Acela care-i întărește.</p> <p>Filipeni 4:12-13</p>	<p>23 CREDINȚĂ</p> <p>Doamne, ajută pe copiii mei să lupte lupta cea bună a credinței, ca sa apuce viața veșnică la care au fost chemați.</p> <p>1 Timotei 6:12</p>	<p>24 SLUJIRE</p> <p>Doamne, ajută-mi copii sa aibă inimi dedicate slujirii.</p> <p>Efesenii 6:7</p>	<p>25 SPERANȚĂ</p> <p>Dumnezeule al speranței, fă ca copiii mei să fie umpluți cu speranță prin puterea Duhului Sfânt.</p> <p>Romani 15:13</p>
<p>29 RUGĂCIUNE</p> <p>Mă rog ca copiii mei să fie dedicați rugăciunii și să nu se lase.</p> <p>Luca 18:1</p>	<p>30 RECUNOȘTINȚĂ</p> <p>Doamne, ajută pe copiii mei să trăiască plini de recunoștință, întotdeauna dându-ți Ție mulțumire.</p> <p>Efesenii 5:20</p>	<p>31 ÎNDRĂZNEALĂ</p> <p>Mă rog ca copiii mei să mărturisească Evanghelia lui Isus Cristos cu multă îndrăzneală.</p> <p>Efesenii 6:19</p>	

<p>5 VEGHERE</p> <p>Ajută-i pe copiii mei să nu fie ca ceilalți, ci să fie vigilenți în tot ceea ce fac.</p> <p>1 Tesaloniceni 5:6</p>	<p>6 BIBLIA</p> <p>Doamne, fie ca copiii mei să prețuiască Cuvântul Tău mai mult decât aurul.</p> <p>Psalm 19:10</p>	<p>7 DREPTATE</p> <p>Doamne, ajută-i pe copiii mei să iubească dreptatea și să acționeze drept în tot ceea ce fac.</p> <p>Psalm 11:7</p>	<p>Rugăciuni pentru copiii noștri</p>
<p>12 CURAJ</p> <p>Doamne, fă ca copiii mei să fie întotdeauna puternici și curajoși în caracter și acțiuni.</p> <p>Deuteronom 31:6</p>	<p>13 PURITATE</p> <p>Crează în copii mei inimi curate, Doamne, și fie ca această curăție a inimii să se reflecte în trăirea lor.</p> <p>Psalm 51:10</p>	<p>14 BUNĂTATE</p> <p>Tată, mă rog ca copiii mei să fie buni cu cei din jurul lor.</p> <p>1 Tes. 5:15</p>	
<p>19 BLÂNDEȚE</p> <p>Doamne, te rog cultivă în copii mei abilitatea de a arăta blândețe față de toți din jurul lor.</p> <p>Titus 3:2</p>	<p>20 COMPASIUNE</p> <p>Tată Sfânt, mă rog ca Tu să îi îmbraci pe copiii mei cu compasiune față de ceilalți.</p> <p>Coloseni 3:12</p>	<p>21 RESPONSABIL</p> <p>Doamne, fă ca copiii mei sa învețe să fie responsabili, purtându-și singuri sarcinile.</p> <p>Galateni 6:5</p>	
<p>26 RĂBDARE</p> <p>Doamne, întărește copiii mei cu putere așa încât să fie buni și răbdători.</p> <p>Galateni 5:22</p>	<p>27 PASIUNE</p> <p>Doamne, mă rog ca sufletul copiilor mei să tânjească după Tine așa cum cerbul dorește izvoarele de apă.</p> <p>Psalm 42:1</p>	<p>28 ÎNȚELEPCIUNE</p> <p>Doamne, mă rog ca copiii mei să ceară înțelepciune de la Tine și apoi Tu să le-o dai cu generozitate așa cum ai promis.</p> <p>Iacov 1:5</p>	
<p><i>Folosind acest calendar te vei putea ruga treizeci și una de rugăciuni pentru copiii tăi. Poate fi folosit ca și un ghid pentru fiecare lună, combinând unele rugăciuni pentru lunile care nu au treizeci și una de zile. Proclamă și crede că Dumnezeu lucrează toate aceste virtuți în viața copiilor tăi.</i></p>			